

його зводиться до того, що об'єктивна необхідність організаційного проектування існує в набагато більших обсягах, аніж це вважається сьогодні, і цей вид організаційної діяльності повинен здійснюватися комплексно, системно, охоплюючи широкий спектр цілеспрямованих заходів, а не розрізнені, локальні заходи.

Література.

1. Монастирський Г.Л. Теорія організацій : підручник / Г.Л.Монастирський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 288 с.

2. Менеджмент освітньої діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dn.tup.km.ua/dn/dn/k_default.aspx?lng=1&MF=34519084239154864327989375F478476426D15191731268593957313179&T=r1&st=000000000000&L=1

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ СУБ'ЄКТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

Лазарєв В. О., Лацік О. Є., студенти

Науковий керівник: Цифра Т. Ю., к. е. н., доцент

Київський національний університет будівництва і архітектури

Управління фінансовою стійкістю підприємства є одним з найбільш значимих функціональних напрямів системи фінансового менеджменту, який досить тісно пов'язаний з іншими системами управління, органічно входить до системи управління доходами та витратами, рухом активів, капіталу і грошових потоків, управління структурою капіталу, показниками ліквідності та платоспроможності, ділової активності, рентабельності тощо.

Управління фінансовою стійкістю підприємства являє собою систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних із забезпеченням такого стану фінансових ресурсів і активів, їх формування та розподілу, яка б дозволила підприємству розвиватися на основі зростання прибутку та капіталу при збереженні платоспроможності і кредитоспроможності та забезпечення і підтримання його фінансової рівноваги.

Головною метою управління фінансовою стійкістю є забезпечення фінансової безпеки та стабільності функціонування і

розвитку підприємства у довгостроковій перспективі в межах допустимого рівня ризику.

Для досягнення мети управління фінансовою стійкістю підприємства необхідно забезпечити виконання таких завдань: забезпечення оптимальної структури капіталу та активів, забезпечення постійної платоспроможності та кредитоспроможності, збалансування і забезпечення оптимальної структури грошових потоків.

При цьому основними цілями управління фінансовою стійкістю підприємства є забезпечення: 1) збалансованості активів та пасивів;

2) збалансованості доходів і витрат; 3) збалансованості грошових потоків підприємства (таблиця 1).

Таблиця 1 – Система управління фінансовою стійкістю підприємства [2, с. 199]

Основні цілі	Допоміжні цілі
1. Збалансованість активів та пасивів	- достатність власного капіталу; - гнучка структура капіталу; - організація руху капіталу; - забезпеченість власного капіталу для фінансування оборотних активів
2. Збалансованість доходів і витрат	- достатній рівень рентабельності; - зміна структури витратомісткості господарського процесу; - збільшення обсягу товарообороту
3. Збалансованість грошових потоків	- забезпечення платоспроможності та самофінансування; - зниження дебіторської заборгованості; - забезпечення кредитоспроможності

Важелі як складові механізму управління фінансовою стійкістю охоплюють: стимули, санкції, цільові показники, умови кредитування, податкову, цінову, інвестиційну, інноваційну, дивідендну політику і принципи фінансування. До фінансових важелів, що безпосередньо пов'язані з залученням і розміщенням фінансових ресурсів відносять податкову, інноваційну, інвестиційну, дивідендну і кредитну політику. Основними елементами їх формування є: тип політики, формування, критерії вибору, показники впливу на фінансову стійкість.

Узгодження інструментів і відповідних фінансових важелів фінансового механізму управління фінансовою стійкістю здійснюється в процесі розробки гнучкої фінансової політики підприємств.

Процес формування механізму управління фінансовою стійкістю становить послідовність етапів (таблиця 2).

Таблиця 2 - Послідовність етапів розроблення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства [1, с. 474]

Етапи	Характеристика
1. Визначення цілей суб'єктів та об'єктів управління	- об'єкти – діяльність підприємства або його окремого підрозділу, певний виробничий процес, фінансова діяльність, прибуток, фінансові ресурси; - суб'єкти – керівники вищої ланки, фінансові менеджери, фінансові служби і відділи, аналітики з фінансової безпеки; - мета – забезпечення оптимального рівня фінансової стійкості підприємства
2. Виявлення елементів об'єкта управління	- оцінювання поточного стану та рівня фінансової стійкості; - визначення та оцінювання чинників, що впливають на елементи управління
3. Визначення методів впливу на чинники управління	- застосування інструментарію управління фінансовою стійкістю: засоби, методи, важелі, способи здійснення
4. Розроблення стратегії забезпечення фінансової стійкості підприємства	- узгодження цілі розробленої стратегії із загальною стратегією підприємства
5. Реалізація стратегії	–
6. Моніторинг	- аналіз фінансової стійкості підприємства; - контроль за виконанням завдань та досягнення мети діяльності підприємства (забезпечення оптимального рівня фінансової стійкості підприємства); - коригування процесу реалізації стратегії

Розглянуті етапи процесу управління фінансовою стійкістю підприємства є сукупністю функцій управління, впорядкованих у логічній послідовності їх виконання. У цьому випадку йдеться про управління за замкненим циклом або з використанням ефекту зворотного зв'язку, що забезпечить фінансову стійкість.

Спільним для кожного етапу розроблення механізму управління фінансовою стійкістю є використання відповідних інструментів, тому при розробленні схеми механізму управління доцільно визначити для кожного етапу процесу управління конкретний інструментарій. Управління фінансовою стійкістю із застосуванням фінансового механізму може досягти необхідного результату лише у разі відповідності таким вимогам : налаштованість кожного елемента фінансового механізму на виконання властивого йому навантаження; спрямування дії всіх елементів фінансового механізму, який забезпечує інтереси всіх суб'єктів фінансових відносин; зворотний зв'язок усіх елементів фінансового механізму різних рівнів; своєчасність реакції елементів фінансового механізму вищого рівня на зміни, які відбуваються під впливом елементів нижчого рівня.

Досліджуючи питання стратегічного управління підприємством,

ми дійшли висновку, що воно спрямоване на створення і забезпечення конкурентних переваг фірми і утвердження ефективної стратегічної позиції, що має забезпечити майбутню стабільність підприємства в мінливих умовах. Для того, щоб привести в дію організовану систему і отримати позитивний результат, необхідний вплив на цю систему певного керуючого органу чи особи з використанням певних інструментів впливу (методів стратегічного управління) та дотриманням рекомендацій щодо перенесення набутого іноземного досвіду з урахуванням специфічних умов розвитку ринкової економіки України.

В результаті проведеної роботи була розроблена фінансова стратегія, адаптована під ПАТ ПВП «Енергія» на корпоративному рівні. У ході розробки була дана характеристика діяльності компанії та проведений аналіз її фінансового стану. Також був проведений аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища організації, і на його основі були сформульовані ключові цілі ПАТ ПВП «Енергія» на регіональному рівні.

Надалі були визначені основні шляхи досягнення даних цілей, розроблені фінансові стратегії.

Досягти поставлених цілей ПАТ ПВП «Енергія» може, по-перше, за рахунок розвитку інновацій - сучасне устаткування і технології. По-друге, використовувати можливості підприємства - виготовлення продукції під замовлення клієнта (суміщення 2-х систем), орієнтація на задоволення особливих вимог клієнта. По-третє, за рахунок реалізації конкурентних переваг підприємства - якості, надійності і гнучких конкурентоздатних тарифів. Та по-четверте, регіональний розвиток також є невід'ємною частиною успіху підприємства.

Література.

1. Костирко Л.А. Фінансовий механізм сталого розвитку підприємств: стратегічні орієнтири, системи забезпечення, адаптація : монографія / Л. А. Костирко. – Луганськ : Вид-во Ноулідж, 2012. – 474 с.
2. Філонич О. М. Управління фінансовою стійкістю підприємства / О.М. Філонич, Я. О. Дряпак // Економіка і регіон. – 2012. – № 1 (32). – 199 – 202.